

24 marca 2021

Braterstwo 195:

Pożytecznie jest radzić przyjaciółom, żeby w określonym czasie wspólnie posyłali dobre myśli. Takie działanie nie tylko wzmocni życzliwość, ale też nastąpi dezynfekcja przestrzeni. To ostatnie jest wysoce niezbędne.

Trujące emanacje nie tylko zarażają człowieka, ale i osiadają na otaczających przedmiotach. Przy czym osady te bardzo trudno jest usunąć.

Mogą one towarzyszyć przedmiotom nawet i na dużych odległościach. Z czasem ludzie będą odróżniać aurę takich zarażonych przedmiotów.

Tymczasem zaś ludzie wrażliwi mogą odczuwać na sobie wpływ takich nawarstwień.

Dobre myśli są najlepszym środkiem oczyszczającym otoczenie.

Wysyłanie przesyłek dobra będzie miało jeszcze silniejsze działanie niż oczyszczające zapachy.

Należy jednak przyzwyczajać się do takich przesyłek.

Mogą one nie zawierać określonych słów, tylko kierować dobre uczucie.

Tak oto wśród zwykłego życia można czynić wiele dobrego.

Każda taka przesyłka jest jak oczyszczająca błyskawica.

Braterstwo 295:

Uroczysty nastrój należy wzmocnić pojęciem Braterstwa.

Nie powinien pozostawać on pustym dźwiękiem.

Wprowadzać uroczysty nastrój to śpiewać hymny na cześć wschodzącego Słońca.

Trzeba też zrozumieć, jakie oczyszczenie zachodzi przy napełnieniu się uzdrawiającym podniosłym nastrojem. Wszystkie proponowane pojęcia mają znaczenie wznoszące i lecznicze.

Proponujemy wszystko, co może wzmocnić także i ciało.

Nie sądzmy, że wzniosłe pojęcia tylko uszlachetniają, są one również środkami leczniczymi, wzmacniającymi organizm. Należy poznać siłę tych dobroczynnych pojęć.

Świat Ognisty 96:

Duchowe bohaterstwo winno być tematem rozmowy w każdym uroczystym dniu.

Należy je przyjąć jako coś, co się przywołało i nie przestawać mówić i myśleć o nim.

Przez zmniejszenie bohaterstwa powstaje nieszczęście, jak gdyby przez małe drzwi wnoszono wielki model świątyni i przy potrącaniu łamano najcenniejsze ozdoby.

Niebezpiecznie jest w uroczysty dzień wnosić swe utyskiwanie.

Jak objaśnić, że takie prostackie metody podobne są do uderzenia młota po strunach nastrojonego instrumentu.

Człowiek wykrzykujący najbardziej burzycielskie słowa, jak dziecko dodaje: "Wszak niebo się nie zawaliło!" Nie może on dostrzec zerwania wewnętrznych nici, których nic i niczym nie może związać; w ten sposób często odnosi się niepowetowaną szkodę.

Ale każde serce, które poznało ogień, umocni pojęcie duchowego bohaterstwa, gdyż bez niego życie jest ciasne i niemożliwe.

A więc przejawiamy bohaterstwo we wszystkich trzech światach.

Serce 173:

Nauczyciel złożył wieczystą przysięgę o utwierdzeniu Nowego Świata;
podążcie za Nim w pełnym dążeniu.

Ludzkość potrzebuje oczyszczenia swego istnienia.

Trzeba zacząć przebudowę od ognisk domowych, od życia codziennego.

Nie należy czekać na poruszenie całych narodów; przeciwnie, zasada życiowa będzie naprawiana na całym świecie poza narodowościami, przez czynnik osobisty.

Przed wszystkim trzeba pamiętać, że nie dawne wąskie granice będą dzielić świat.

Podstawa energii psychicznej nie ogranicza się do określonego narodu, lecz znajdzie zupełnie inny światowy wzór.

Serce 210:

"Czy w stanie zachwyty, w stanie Samadhi nie ma cech egoizmu?"

Tak spyta ignorant.

Skąd może wiedzieć, że ten najwyższy stan nie tylko nie jest właściwy egoizmowi, ale jest jego przeciwieństwem? Skąd ktoś, kto nigdy nie dotknął najwyższego napięcia, może wiedzieć, iż właśnie ono przynosi wysoką Łaskę dla Dobra Powszechnego? Nic nie rodzi takiego czystego poświęcenia, jakie powstaje dzięki zachwytowi napełnionego serca.

Która z ludzkich energii może się równać z energią serca i która z energii może działać na wielkie odległości? Światy nie mają dla niej granic i świadomość nie zna ograniczeń.

Tak można przebić okno w Niewidzialne.

Lecz jak powiedziano: Niewidzialne stanie się widzialne i gotowi będziemy w życiu przyjąć Chrzest Ognisty.

Dlatego dostrzeżmy znaczenie doświadczenia dokonanego przez Matkę Agni Jogi tutaj, bez usuwania się z życia. Od pierwszych przestrzennych iskier poprzez wszystkie ognie aż do Samadhi pozostawi ona notatki, które staną się progiem Nowego Świata.

Dlatego mówię nie tylko o napięciu, ale i o wielkiej ostrożności.

Armagedon nie ułatwia warunków wznoszenia się, tym cenniejsze jest to, co zostało osiągnięte.

Przeto powiadam: Nauczcie się słuchać ognistego serca.

Nie wątpcie w to, co jest oczyszczone przez Ogień.

Mądre jest objawianie zasad serca w życiu, i jakże się trzeba cieszyć z tego kamienia dobra!

Trzymajcie się Mnie mocniej.

Trzymajcie się w każdej chwili, na każdym kroku.

Sztylety Szatana celują w plecy, lecz jeśli jedność jest mocna, to ostrze złamie się o kamień dobra.

Potrzebne jest silne dążenie, które przyda się we wszystkich światach.

Hierarchia 418:

Choroby dzielą się na święte, karmiczne i dopuszczone.

Dwa pierwsze rodzaje są zrozumiałe, ale właśnie w księdze *Hierarchia* należy wspomnieć o chorobach dopuszczonych.

Kto czy też co dopuszcza te choroby? Oczywiście ignorancja i straszliwe niezrozumienie.

Nie wystarczy o nich nie myśleć -- dzieci również nie myślą, a zarażają się.

Trzeba w świadomości bronić się i utworzyć nieprzeniknioną zbroję nerwowych emanacji.
Nawet wielkie epidemie nie mogą się rozwijać, jeżeli naród opanował świadomość.
Doświadczenie z substancją energii psychicznej pokazałoby, jak potężną antyseptykę ludzie noszą w sobie.
Potrzebne są przy tym dwa warunki: pierwszy -- uświadomienie sobie energii psychicznej, drugi -- uświadomienie sobie Hierarchii jako jedynej drogi gromadzenia energii psychicznej.
Nie należy patrzeć na Hierarchię jak na coś abstrakcyjnego.
Trzeba dobrze zrozumieć, że jest ona najmocniejszą życiodawcą.
My nazywamy ją pierwszym środkiem leczniczym.
Ale nawet dowolną pigułkę trzeba połknąć, a maść przyłożyć.
Nie będzie działać lekarstwo przechowywane w kufierku.
Tak samo łaska Hierarchy powinna być zdobyta dążeniem.
Jedynie nieodwracalne dążenie da leczniczy skutek.

Serce 216:

Odpowiednie dążenie unicestwia objawy zarazy.
Dążący człowiek prawdziwie jest pełen odporności.
Podobnie jest z tymi, którzy idą na krawędzi przepaści.
Najlepsze skrzydła tkane są przez dążenie.
Nawet najlepszą odtrutką także będzie dążenie.
Ogień zrodzony z gwałtownego napięcia jest najlepszą tarczą.
Starożytni wyjaśniali, że strzały nie dosięgają dążącego.
Współcześni lekarze mogliby wskazać na rozwój szczególnej substancji przy duchowym dążeniu.
Zastosujcie to w życiu jako życiową radę.
Wskazuję, iż dążący duch z szybkością światła zmienia swe położenie i staje się nieuchwytny.
Należy więc wdrażać się do dążenia, przejawiając je zarówno fizycznie, jak i duchowo.
Nauka bez dążenia jest jak dziurawy worek.
Trzeba sobie przyswoić istotę tego, co jest mówione, ponieważ samo studiowanie słów pozostanie tylko na języku.
Ale wystrzegajcie się dążącego języka przy martwym sercu.
Tak więc nie zapominajmy o odtrutce prawdziwego dążenia.

Świat Ognisty I 191:

Mówiliśmy o uroczystym nastroju, o przyjaźni, o wspaniałomyślności; zamkniemy ten kwadrat wdzięcznością.
Od najmniejszego wzdłuż całej linii Hierarchii błyskają iskry wdzięczności.
Są to cenne ognie!

Świat Ognisty I 393:

Nauczyciel czasami w chwili niebezpieczeństwa ochrania, przyjmując je na siebie.
Jak gdyby rękami zasłaniał On nagromadzoną ciemność.
W takim czasie należy zachować szczególną ostrożność.
Silne napięcie jest bliskie.

Najlepiej wtedy odczuwać szczególną wdzięczność wobec Nauczyciela.
Uczucie to, na równi z uroczystym nastrojem, najlepiej przyczyni się do zachowania harmonii i właściwej wibracji z Nauczycielem.
Tarcza Światłości nie zawsze jest do naszych usług.
Ignoranci sądzą, że świat obowiązany jest ich utrzymywać, lecz mądrzy wiedzą, jak trudno jest budować z chaosu, toteż przyniosą swą cegiełkę do budowy.

Świat Ognisty II 465:

Słusznie myślicie o wdzięczności.
Najlepszym wyrazem wdzięczności będzie zrozumienie wielkiej Misji.
Służenie jest tak wielkie, że każdy krok już tworzy bohaterstwo.
Każdego dnia, z każdą myślą już czyni się coś ważnego.
Wielkiemu zjawisku powinien odpowiadać wewnętrzny uroczysty nastrój.
W tym uroczystym nastroju również wyraża się wdzięczność.
Uroczysty nastrój to jeden z najlepszych magnesów.
Myślmy o tym, co największe, bo do tej miary przyłgnie pozostałe.
